

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה רביעית | ניסן תשע"ג, גיליון מס' 40

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

צניעות תציל ממוות

ב.ד. פקידה צעירה טובת לב, העובדת באחד מסניפי הבנקים הנמצא בתוככי שכונה חרדית, הייתה מגיעה לבנק לבושה "איך שבא לה", כי היא לא דוסית! יום אחד ניגש אליה אברך חרדי, מושפל עיניים, ובשפה רפה ביקש שלא תבוא ככה לעבודה, כי זה מפריע מאוד לציבור החרדי. "אנחנו בדמוקרטיה!", ענתה, "ואני יכולה ללבוש מה שאני מבינה!". "אבל תהיה לך זכות גדולה אם תשתדלי כן ללבוש צנוע", אמר האברך והלך. משהו בכנות שלו, בבושה שבה דיבר, נגע ללבה. "מה אכפת לי לא להרגיז אותם?", חשבה, "בסך הכול יש בהם דברים מיוחדים! ובאמת אני מתחצפת כשאני יושבת כך מולם..."

למחרת היא הגיעה לבנק לבושה חולצה עם שרוולים ארוכים מעל לבגדיה. להפתעתה, הרגשתה הייתה טובה. משהו עדין וטוב התווסף בנפשה. הרגשה שהיא לא הכירה עד אז. לכן היא החליטה להמשיך וללכת תמיד בבגד עליון צנוע מעל לבגדיה. לאחר זמן קצר, בחתונת קרובתה ב"אולמי וורסאי", היא הגיע לאירוע כשהיא לבושה בז'קט צנוע מעל לבגדיה. באמצע החתונה היא הרגישה שמאד חם לה, כמעט שלחה ידה להוריד את הז'קט, אבל משהו פנימי עצר בעדה - הרגשה דקה ורוחנית. היא הרגישה לפתע בושה ללכת בבגדים החושפים את ידיה, וגם לא רצתה לעבור על החלטתה. "אצא החוצה לנשום אויר, ואתקרב מעט באוויר הירושלמי הקריר", החליטה. אחרי דקה קרס האולם על יושביו ורוקדיו, שירדו חיים אל מותם, ה' ירחם. אבל היא ניצלה, היא נשארה בריאה ושלימה - בזכות השמירה על הצניעות...

חוסר צניעות - גורם לצניעות

הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל סיפר שני סיפורים אישיים בקשר לצניעות: "היה פעם אדם אחד מסכן חסר מזל. בכל דבר שניסה לעשות - הפסיד. יום אחד הוא בא ובכה בדמעות שליש וביקש שאתן לו עצה. אמרתי לו: "היום למדתי בר"ן (מסכת נדרים דף טז), שכל מי שמברך ברכה לבטלה, וכל מי שמזכיר שם שמים לבטלה, בא לידי עונ". שאלתי אותו: "שמא אתה מברך מול אשתך כשהיא לבושה שלא בצניעות?". והוא אמר לי: "כן, אך אם אומר לה להתלבש בצניעות היא לא תקבל". אמרתי לו: "תגיד לה, שאם היא תתלבש בצניעות זו סגולה לעושר, ואם לא - זה מביא עניות". ואכן הוא הלך ואמר לה, והיא כיסתה ראשה והתלבשה צנוע, ומאז התהפך מזלו לטובה. אך כמובן שלבוש צנוע זה מהדין, ולא מדין סגולה, וזה חובה גם שלא בשעת ברכה".

"יום אחד הייתי על קברו של מו"ר אבי, ואני רואה שבאים אנשים ומנשקים את קבר הרש"ש (שנמצא בסמוך לקבר אבי), וגם מצויות שם נשים שלבושות שלא בצניעות. אמרתי בליבי: "למנוע מהם מלגשת לקבר הרש"ש איני יכול, אבל אם יתקברו לקברו של מו"ר אבי, אמנע בעדם". כשהם נגשו לנשק גם את קברו של אבי, אמרתי להם: "זה קבר של צדיק ומי שאינה לבושה בצניעות שלא תגיע בקבר!". ואז אחת הנשים אמרה, שאמא שלה הייתה תמיד אומרת לה, שכשבאים לקברי צדיקים יש ללבוש כיסוי ראש. והיא הוציאה מתוך התיק שלה צעיף וכיסתה ראשה. אמרתי לה: "א"א אפשר לכסות רק את הראש, והידיים נשארות מגולות". כמובן, שחייבים ללבוש צנוע גם כשלא מבקרים בקברי צדיקים".

פסח - אביב חדש במערכת היחסים

מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

תכשיטים וממתקים, יש גם מובן פנימי ועמוק יותר: הבעל צריך להביא לאשתו גם תכשיטים מסוג אחר, התכשיט שלו הוא צורת הדיבור. כמו שכתב הרמב"ם: **'ויהיה דיבורו עמה בנחת'**. אתה, בעל יקר, התכשיט של אשתך! היא רוצה שכל דבריך יהיו "יהלומים"! שכל מילה שלך תהיה יהלום! מילה = יהלם (בשינוי אותיות). הבה נתחיל זאת מחג הפסח הזה, ונשתדל במשך כל ימי 'חול המועד' להוציא מפינו רק **מילים טובות, מחמאות ומרגליות**, ונמשיך מכאן לכל השנה כולה.

האישה דואגת **לבשר ויין**, זאת אומרת למאכלי **כבוד**! טוב שהיא תקפיד על הכבוד ההדדי באותם ימי התעלות ופריחה. הבעל רוצה שהיא תכבד אותו באותם ימים, גם בבית הוריו וגם את הוריו. כי חלק מהכבוד של הבעל הוא הכבוד שעושים להוריו, ויש לו נחת רוח גדולה מאד מכך. וגם להשתדל להתרגז פחות כדי לא 'להחמיץ' את התבשיל.

והממתקים של הילדים הם הנעימות המתוקה של יחס נאות ומכבד כלפיהם. על ההורים לשים לב במיוחד לילדיהם המתבגרים שזקוקים להרבה הבנה מצידם, וזאת לאור השינויים השונים שהם עוברים בגילאים אלה. חשוב מאד להעביר להם בחג החירות את 'הלפיד' של מסורת יציאת מצרים המועברת מזה כ- 3,300 שנה מדור לדור בצורה חוויתית ומהנה.

בטוחני שאם נקפיד לקיים את כל הדברים החיצוניים ופנימיים שצינו לעיל, יהיה לנו חג פסח אמיתי **שמח וכשר**, והתחלה של תקופה חדשה עם רוח רעננה של שינוי. ויהיה החג הנפלא והמשפחתי הזה מנוף אדיר לשיפור המערכות כולם לטוב לנו כל הימים, אמן!

הרב קוואס שליט"א, הינו ראש אירגון "ביתנו החדש" - חינוך לחיי משפחה, טל' 03-6522024. מידע על הרצאות הרב, רכישת דיסקים והחברות "ולחנתונה" - הדרכה למציאת הזיווג, של כבוד הרב, באתר www.kavas.co.il

חג הפסח נקרא גם חג האביב. כל הבריאה מתחדשת. השדות מוריקים, האילנות מלבליים, וגם האנשים מרגישים התחדשות נפלאה אחרי 'תרדמת החורף' הארוכה. לא בכדי אנו עושים 'מסע קניות' לפני חג הפסח, מחליפים כלים ישנים בחדשים, צובעים ומתקנים את הדירה, קונים בגדים חדשים - ריח של אביב באוויר, ואנו מתרעננים באנגריות חדשות.

גם במערכות היחסים שבין איש לאשתו עלינו להכניס חידוש מרענן. 'השגרה' היא חד גונית ואפרורית, והיא למעשה 'תרדמת החורף' הקר, הגורמת לצינון מערכות היחסים בבית. לכן, מוטלת עלינו החובה לרענן דווקא בחודש האביב גם את המערכות של היחס הבין אישי, כי לפעמים קורה שמרוב הדאגה לכשרות של פסח, אנו שוכחים לדאוג לשמחה של עצמינו.

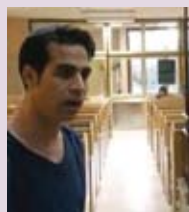
ראשית עלינו להתמקד ב**חידוש החיצוני** ואח"כ להגיע ל**חידוש הפנימי**: החידוש החיצוני כבר נכתב בפסוק: **"וְשִׂמְחַתְּ בְּחֶגְךָ אֶתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ"**. **וְשִׂמְחַתְּ** זה האבא, בעל הבית - הקפטן. **אֶתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ** לרבות בני ביתך - אשתך וילדיך. מבארים חז"ל - בָּמָּה כל אחד שמח? הבעל שמח **בבשר ויין**, האישה שמחה **בתכשיטים ובגדי צבעונים**, והילדים שמחים **בממתקים ובפרסים**.

צאו מהשגרה והפתיעו את בת זוגכם. קנו לה בגד יפה או תכשיט נאה, בושם חדש וכדומה. כי **גורם ההפתעה** חשוב מאד, והוא מוציא אותנו מהשגרה. גם לעטוף את המתנה בעטיפה מרגשת ולצרף מכתב ברכה בכלל לא זיק. ולא רק בפסח, אלא גם במשך כל השנה תזכרו לעשות 'הפתעות קטנות' שהן כל כך גדולות לחיזוק הקשר הזוגי. גם האישה צריכה, בדרכה שלה, לדאוג בחג למאכלים טובים - בשר ויין, כי כשהאיש שבע הוא גם רגוע ונינוח, ואז החג מרגש ביתר שאת. כמו כן, שני ההורים צריכים לשמח את ילדיהם, כי חוויות ילדות כאלו לא נשכחות לעולם.

אך **החידוש הפנימי** חשוב שבעתיים! לבשר ויין,

אביב גפן: "אני מקנא במי שמאמין באלוקים"

אביב גפן, הזמר המזוהה כל כך עם החילונית הישראלית, ביקר לאחרונה בבית כנסת בניר גלים, במסגרת צילומי תכנית הטלוויזיה The Voice, חבש כיפה לבקשתו, והתוודה בפני אופיר, המתמודדת הדתייה שבתכנית: "תדעי לך שאני מקנא בך, ועכשיו בלי הומור וגם בלי ציניות, אני מקנא במי שמאמין... זה מקסים בעיני. אני מחכה לרגע שתהיה לי איזו הארה. זה עוד לא קרה לי". בקטע שלבסוף לא שודר, אמר גפן: "אני כן יהודי, יש לי אמה שלמדה בבית ספר דתי, אני קרוב לזה, אני מדבר על זה. מכיר את התנ"ך ואת התורה, מחכה לרגע שתהיה לי איזושהי הארה".

שמחה רבה - הרב אלבז הגיע

עובדי ערוץ הראשון של הטלוויזיה ועובדי "קול ישראל", המשתתפים באופן קבוע בשיעורו של הרב מנשה בן פורת שליט"א, בביהכ"נ שע"י "רשות השידור", אירחו החודש את הרה"ג ראובן אלבז שליט"א, ראש מוסדות "אור החיים". הרב מסר הרצאה מאלפת במעלת לימוד התורה. (בתמונה: הרב מנשה בן פורת שליט"א והרה"ג ראובן אלבז שליט"א).

הלכות פסח

הלכות ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך "ברכת האילנות" (נוסח הברכה בסידור), להודות לה' שהפריח את העצים שהיו יבשים בחורף.

ב. מברכים פעם אחת בשנה ולא יותר. גם הנשים יברכו "ברכת האילנות". אפשר לברך בשבת, וגם בלילה לאור החשמל אם יכול להבחין בפרחים.

ג. **התנאים לברכה:** לפחות שני אילנות, אילני מאכל דווקא, כאשר ישנם עדיין פרחים באילן, לראות האילנות (ולכן עיור אינו מברך).

הלכות בדיקת חמץ

א. קודם ליל בדיקת חמץ צריכים לנקות את הבית והחצר בניקוי יסודי, שלא ישאר חמץ בפסח. יש לנקות את כיסי הבגדים, ובייחוד כיסי הילדים וילקוטי בית-הספר שלהם.

ב. בלילה שלפני ליל הסדר (יום ראשון בלילה), בשעת צאת הכוכבים (18:15), בודקים בבדיקה קפדנית את החמץ לאור הנר בכל מקום שלפעמים מכניסים שם חמץ. לרבות המרפסות, חדר המדרגות, הגינות והמכונית.

ג. נר אבוקה פסול לבדיקה. בשעת הצורך כשאין לו נר אחר, וכן במקומות שאינו יכול לבדוק בנר, יכול לבדוק בברכה בפנס כיס או בנר חשמלי קטן שאפשר לטלטלו בכל פינות הבית.

ד. קודם הבדיקה מברך: "על ביעור חמץ". ואסור לדבר משעת הברכה עד סיום הבדיקה.

ה. אחר הבדיקה מבטל את החמץ. ישנו חיוב להבין את נוסח הביטול הנאמר בשפה הארמית, וכך פירוש: "אני מחשיב את החמץ שלא מצאתי כדבר חסר חשיבות כמו עפר".

הלכות ביעור חמץ

א. **אסור לאכול חמץ בערב פסח (יום שישי) אחרי השעה 9:15.**

ב. בערב פסח (יום שני) שורפים את החמץ הנותר, לאחר השריפה מבטלים שוב את החמץ. יש להבין נוסח הביטול, וכך פירוש: "אני מחשיב את החמץ-שראיתי ושלא ראיתי, ששרפתי ושלא שרפתי- כדבר חסר חשיבות כמו עפר".

ג. **יש לסיים השריפה והביטול לא יאוחר מהשעה 10:30.**

ד. טוב לפרוס את החמץ לפרוסות דקות לפני השריפה, כדי שיישרף לגמרי כפחמים. ואם אינו עושה כן, ישפוך עליו נפט הרבה עד שימאס מאכילת כלב.

ה. המעוניין להשאיר חמץ בביתו, עליו למוכרו לגוי באמצעות הרבנות

המקומית, שעושה את המכירה כדין תורה.

ו. חמץ שעבר עליו הפסח ולא מכרו לגוי, אסור באכילה ובהנאה. ולכן אין לקנות אחרי פסח מוצר חמץ רק מבעל חנות המחזיק "תעודת מכירת חמץ" מהרבנות, המעידה שמכר את החמץ לגוי.

הלכות מצרכי מזון הכשרים לפסח

א. אכילת אורז, אפונה, קטניות, פירות מיובשים - מנהג האשכנזים שלא לאוכלם, ומנהג הספרדים לאוכלם.

ב. יש להיזהר לברור היטב את האורז שלא יהיה בו מין דגן. ונהגו לבדוק שלש פעמים, בתשומת לב רבה, ובשעה שאין ילדים קטנים בקרבם.

ג. ספרדים שנהגו להחמיר באכילת אורז וקטניות ורוצים לבטל מנהגם (מחמת סיבה של חולי וכדומה), אפשר להקל להם על ידי התרה. ומי שנהג להחמיר בגלל שהיה בבית הוריו שהחמירו, יכול לנהוג היתר לאחר נישואיו ללא התרה.

צניעות מצד המתנדבות וכדומה לא חסרות שם.

שים לב! המטרה האמיתית בגיוס החרדים לצבא, אינה בשביל ה"שוויין בנטל", אלא בכדי לחלץ (מלשון חילונית) אותנו, כפי שאוכיח זאת: בעלון מספר 32 הבאנו כי בכירים בצה"ל (ראשי אכ"א לשעבר, האלופים גדעון שפר ויורם יאיר) התבטאו מספר פעמים כי בצבא ישנו עודף של חיילים. ובכלל, לדעת ראשי צה"ל יש לעבור ל"צבא מקצועי", בו יתוגמלו המשרתים בסכום הגון, ועדיין יחסך לצה"ל עשרות מיליארדי שקלים המושקעים בחיילים מיותרים!! כך סבורים: שר הביטחון אהוד ברק, הרמטכ"ל לשעבר דן שומרון, והרמטכ"ל הנוכחי בני גנץ. לאור זאת, רבים המה הפרשנים שהגדירו את המאבק לגייס את החרדים כפופולוזה זול בלבד.

החודש קיבלתי חיזוק רב לדברים מכיוונים לא צפויים בכלל: ח"כ עופר שלח, ממפלגת 'יש עתיד', השולל כעת כל פשרה בנושא גיוס בחורי ישיבה. כתב בכבודו ובעצמו בשנת 2003 את הספר "המגש והכסף", המציע לבטל את גיוס החובה, ולהקים "צבא מקצועי". [סיסמת הקמפיין של לפיד הייתה 'איפה הכסף? אבל את הח"כ הצדקן עופר שלח מן הראוי לשאול: 'איפה המגש והכסף?]. גם אורי אבנרי, מראשי השמאל הרדיקלי בארץ, הגיע למסקנה זו: "לשים קץ לשירות החובה המיושן... לטובת צבא מתנדבים מקצועי". (אתר 'הארץ', 14.02.2013).

אז מדוע באמת לא הופכים את הצבא לצבא מקצועי? התשובה היא אחת: הצבא הוא "כור היתוך ישראלי", או כמו שאמר אחד מנשיאי ארה"ב לשעבר: "לכל מדינה יש צבא, בישראל, לצבא יש מדינה". במילים אחרות, לצבא נועדה מטרה נוספת - לחנך את האזרחים. וכשאומרים "לחנך" בוודאי הכוונה לחינוך חילוני... לו היינו חיים במדינה מתוקנת נטולת שנאה לחרדים, היו אזרחי המדינה מתקוממים, ומקימים את "מאהל הפראירים", אבל בדרשה אחרת לגמרי - להפוך את הצבא לצבא מקצועי!! להפסיק לגזול מהבחורים ומהבחורות שלוש שנים חשובות מחייהן, ועוד עשרות מיליארדים מכספי המדינה!!

לעניות דעתי, גזירות השמד על לומדי התורה זהו הניסיון האחרון המופיע בזכריה (יג, ט): "וְהָבֵאתִי אֶת הַשְּׁלִשִּׁית בְּאֵשׁ, וְצִרְפְּתִים כְּצִרְף אֶת הַקֶּסֶף, וּבְחִנְתִּים כְּבָחַן אֶת הַזָּהָב". המפרשים מסבירים,

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלה: רציתי לשאול בבקשה, בחור שנמצא בישיבה ולא לומד, האם הוא צריך להתגייס לצבא?

תשובה: חס וחלילה. כי גם בחור כזה שלומד רק כמה שעות מהיום, תורתו מגינה על עם ישראל יותר מכל החיילים שבצבא. דבר נוסף, כשהבחור נמצא בין בחורי הישיבה, היהדות ויראת השמיים שלו נשמרים. משל לנכנס לחנות בשמים, אפילו שלא קנה כלום, ריח בושם נקלט בגדיו. לעומת זאת, אם ילך לצבא, ישנו סיכון גדול שיתקלקל בהשפעת החברה הקלוקלת שבצבא, ומאוורית הפריצות השוררת במחנות הצבא, כידוע לצערנו מהנסיון.

רבים העידו בפני, שאפילו במסגרות "הסדר" ישנם קלקולים רבים. ראשי ישיבות ההסדר כתבו נתון מזעזע, שרוב בחורי ישיבות ההסדר יורדים ורונת במהלך השירות, ועשרים אחוזים מהם הופכים לחילונים. כיצד תלך למקום שאתה עלול לאבד שם את יהדותך? גם השירות ב"נחל החרדי" מסוכן שבעתיים: מתוך ידיעה, הבחורים החרדים המשרתים שם הינם בחורים מקולקלים הנקראים "שבאבניקים", והם עלולים לקלקל יותר מהחילונים, ה' ירחם. מבקר המדינה, בדו"ח לשנת 2012 קובל על ליקויים חמורים ב"נחל החרדי", בקשר לאוכל המהדרין שהובטח לחיילים. וגם בעיות

לעילוי נשמת **תהילה ברכה בת חיים ישראל ואילנה רוזנבלא**
נלב"ע ב' מר חשוון תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **פליקס סעדני בן רחל**
נלב"ע ב' כסלו תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **אברהם מימזני ז"ל**
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhb52@etrof.net.il או בטלפון 054-8486661 (אחרי השעה 16:00)

הארי במסתרים - חכם ששון מזרחי

קווי הוד לדמותו של הגאון הגדול, הצדיק המקובל, חכם ששון מזרחי זצ"ל, מחבר סדרת הספרים בקבלה "באתי לגני", אשר כל ימיו הסתיר בקפדנות ובעקביות רבה את עובדת היותו תלמיד חכם גדול, ומקובל מופלא מאין כמוהו, עד שרוב ימיו הצליח למנוע את פרסומו כתלמיד חכם, ולנו נפלה הזכות להכירו אך במעט. לכבוד יום ההילולא שיחול בתאריך ז' ניסן. זכותו תגן עלינו.

תולדות חייו

בימי חג הסוכות התרע"ד זרחה שמשו של רבינו המקובל חכם ששון מזרחי זצ"ל. בצעירותו למד ב"מדרש בית זילכה" בעירק, מקום שגדולי תורה רבים צמחו בו. כבר בשחר נעוריו ניכר בו שנועד לגדולות, היה שוחה בים התלמוד בשקידה ובמרץ, מוחו היה חריף וגאוני, מבריק ובהיר, ותמיד היה מעלה חידושים מקוריים בדברי הגמרא ומפרשיה. כבר בהיותו בן 13 שנים בלבד נכנס אל הקודש פנימה, בלימוד תורת הקבלה, אצל מורו ורבו המקובל הרב יהודה פתיה זצ"ל. לאחר נישואיו עם הרבנית סעידה תחיה, נהג כמנהג בני עירו, ללכת וללמוד ברצף מצאת השבת ועד לערב שבת קודש, ורק לכבוד שבת היה מגיע לביתו, כאשר בכל לילות השבוע היה ישן על מחצלות בבית המדרש.

בשנת ה'תשיב, בהיותו בן 38, עלה לארץ ישראל, וקבע מקום מושבו בירושלים. נהג לשבת באחת מפניות בית המדרש בשישיבת "פורת יוסף" בלבוש פשוט כאחד העם, ולעסוק בתורה בעיון רב ובהתמדה מיוחדת. רק הבחורים שדיברו עמו בלימוד הבחינו, שעומד מולם אדם שמסתיר את אישיותו הגדולה בבגדיו הפשוטים ובצניעותו המופלגת. מידי פעם פנה בענווה יתירה למרן ראש הישיבה הרב יהודה צדקה זצ"ל והביע בפניו את קושייתו. כך הכיר ראש הישיבה בגדלותו, ולאחר זמן קצר ביקש ממנו שילמד עמו בחברותא. הסכים רבינו לבקשתו, ובמשך קרוב ל-30 שנה מידי יום ביומו היו שניהם לומדים בחברותא.

במשך שמונה שנים התגורר רבינו עם אשתו בלונדון, הוא נסע לשם בכדי ללמד את בניו של הנדיב הגדול ר' סלימאן דוד ששון זצ"ל, שהיה ידיד אמת לישיבת פורת יוסף, וזאת על פי בקשתו של ראש הישיבה הרב יהודה צדקה זצ"ל. תמורת זאת כל מחסורו היה על חשבון הנדיב. לאחר שובו לארץ נשאר בה עד יומו האחרון. בערב שבת הגדול, ז' ניסן תשנ"ח, נפטר רבינו, וכבוד גדול עשו לו במותו. מקום מנוחתו בבית העלמין "סנהדריה" שבירושלים.

גאון בתורה ובהצניעות מעשי

רבינו ניצל כל רגע פנוי ללימוד התורה. הוא נמנע מלהשתתף בשמחות אפילו של מקורביו, בגלל ביטול תורה. אפילו לא הסכים לשמש כסנדק, משום שזמנו היה יקר וחשוב. כמו כן, נהג במשך כל ימי חייו, ואפילו בימים

שסבל מייסורים קשים, ללמוד במשך כל הלילה בשני לילות בשבוע: בליל שישי ובליל מוצאי שבת. מכאן מובן, כיצד זכה לשלוט בכל מכמני התורה, הן בסוגיות התלמוד וההלכה, והן ברזי וסתרי התורה, בבקיות ובעיון רב. יחד עם זאת הצטיין בגאונותו להצניע את ידיעותיו, ולגרום אפילו לשכניו לחשוב שעומד מולם אדם פשוט שאינו יודע כלום בתורה. יעידו על כך המעשים הבאים:

בבית הכנסת התחולל ויכוח בין כמה תלמידי חכמים לגבי הלכה מסוימת. רבינו ישב בהצנע ולא התערב בויכוח כלל. כשיצא מבית הכנסת בגמר התפילה, שאלו אחד מהתלמידי חכמים: "מה כבודו מכריע בהלכה זו?", השיבו רבינו את ההלכה עם המקורות בספרי הראשונים והאחרונים בבקיות עצומה, וציטוט מורחב של כל דבריהם. כששמע זאת הלה, פתח את כל הספרים שהזכיר רבינו ומצא ממש כדבריו. עיקר התפעלותו הייתה שרבו ציטט מילה במילה את לשון ספרי הפוסקים.

זכה רבינו לחבר סדרת ספרים על הקבלה, "באתי לגני" חמישה חלקים. גדולי המקובלים בישראל התפעלו מהעומק ומהבקיות העצומה שגילה רבינו בחיבורו. המקובל הרה"ג יעקב הלל שליט"א, מספר כיצד נתחברו ספרים אלו: "תמיד הייתי מדבר עמו

שיכתוב ביאורים וחידושים דרך לימודו, והוא מרוב ענווה היה דוחה, באומרו שמה ערך לכתובה אם אינו מבין, אבל למעשה החל בכתובת חידושי על סדר כוונות החול. והייתי מנסה ומשדל אותו שיסכים להדפיסם, והיה דוחה ואומר שח"ו אינם ראויים להדפסה, ושאר טענות של ענווה... וכך הייתי משדל אותו מפעם לפעם עד שהסכים... וכיוון שהיה ענווה באמת, חשש מאד כלפי השמאים שמה אינו ראוי. וחשש בכלפי כפליים - שמה יתפרסם כמקובל, שזה היה היפך מדרכו במשך כל ימי חייו להצניע עצמו לגמרי."

צניעותו הייתה בכל, כולל צניעות ברכוש: ביתו היה קטן ופשוט, שלושים ושמונה מ"ר בלבד, כאשר המטבחון וחדר השירותים מצויים מחוץ לבית. גם הריהוט היה פשוט וצנוע. שום דבר מותרות לא נראה בביתו, רק דברים החיוניים ביותר לצורך קיומו. עם זאת

חשוב לציין, שרבינו היה מבורך בשפע של שמחת חיים.

לא להנות מאחרים

רבינו הקפיד מאד שלא להנות מאחרים אפילו בפרוטה אחת. ולכן מעולם לא שתה בלומדו בישיבה אפילו כוס מים, לרבות בימי הקיץ הלוהטים!! באחד מימי הקיץ הלוהטים למד רבינו בבית המדרש בישיבה שעות רבות, וכרגיל, מבלי לשתות מאומה. חכמי הישיבה הפצירו בו שמפני הסכנה ישתה מים שהביאו לפניו, מפני כבודם בלבד הוא לגם מעט מכוס המים... כמו כן, בבואו ללמוד בהכלל הישיבה, היה מתנגד בכל תוקף שבחורי הישיבה יביאו לו ספסל בכדי שישב עליו, כדי שלא להנות מהזולת, אלא היה מביא בעצמו את הספסל. באחד הימים הזדרז בחור וכבר הביא לו את הספסל, החזיר רבינו את הספסל למקומו, ושוב נטל לבד את הספסל...

רבינו היה רגיל לקנות במכולת אצל אבי שיחיה, הוא נימק זאת: "אני מקפיד לקנות דווקא אצלך, היות שבניך לומדים בישיבות, בכדי לעזור לך בגידול בניך לתורה". הוא הקפיד מאד שלא לקחת מאבי שקית ניילון שהיה רגיל לתת ללקוחותיו!! באומרו: "שילמתי על המוצר, אבל לא שילמתי על שקית הניילון", הוא היה מוציא מכיסו שקית ניילון ומניח בתוכה את המצרכים. כמו כן, עמד על כך שאבי לא יעשה לו הנחה על המצרכים, והיה בודק היטב את החשבון שמה ח"ו הורידו לו במחיר...

אהבת ישראל

כמה אהב רבינו את עם ישראל, שמח בשמחתם וחש בצערם ובמצוקתם. בעת שפקדו את ביתו אנשים לקבלת עצה וברכה, ישב ושמעם בנחת ובקשב רב, והיה חש בצערם של היושב מולו כאילו זהו צערו האישי.

בחור ישיבה חשוב ניגש פעם לרבינו בבקשה שיתפלל עבורו לזיווג הגון, שאלו לשמו ולשם אימו, ברכו ופטרו שלום. לאחר כמה שנים והבחור עדיין לא התחתן, פגש שוב ברבינו וביקש ברכה לזיווג הגון, בהזכירו את שמו ושם אימו. תוך כדי דיבור הוציא רבינו דף מכיסו והראה לו ששמו מופיע בדף,

ואמר לו: "לפני כמה שנים היית אצלי וביקשת שאתפלל עליך לזיווג הגון, מאז אני עדיין מתפלל בעדך". זוהי אהבת ישראל אמיתית!

כיוצא בזה, אברך תלמיד חכם הגיע לבית רבינו, וביקש ממנו שיתפלל עבור בנו החולה זמן רב במחלה מסוימת. לאחר כמה שנים פגש הבן ברבינו וביקשו שיתפלל בעבורו, נענה רבינו והשיב לו: "מאז שאבין היה פה אני מתפלל בעדך ומזכירך בתפילתי".

צדיק גוזר

פעם נכנס לרבינו אדם שהיה צריך לעבור ניתוח להוצאת אבנים מהכליות, אמר לו בזה הלשון: "יגיל את האבן", וראה זה פלא, כשהלך לבצע את הניתוח ערכו הרופאים בדיקה נוספת, ולפליאתם הרבה גילו שהאבן נעלמה. כלא הייתה.

פעם באו לבקש מרבינו ברכה עבור אדם חולה, שלא כדרכו התחמק ואמר "בשביל מה נברך?", כשיצאו מעם פניו נודע להם שכבר בשעה שבאו לבקש את הברכה - לא היה החולה בין החיים. הביתו למפרע כוונת רבינו באומרו "בשביל מה נברך?". בפעם אחרת, כאשר הגיע אברך חשוב לרבינו וביקש ברכה לזכות בזרע של קיימא, בירכו "תזכה לזרע של קיימא", כך חזר הדבר פעמים מספר. פעם אחת כשבא אליו שינה רבינו את לשונו ואמר לו: "תזכה לבנים זכרים". ואכן ברכתו נתקיימה במלואה, לאחר זמן קצר נפקדה אשתו בתאומים "בנים זכרים".

בכתבית המאמר נעזרנו בספר "הארי במסתרים", סיפור מסכת חייו של רבינו זצ"ל. רבינו לא זכה לזרע של קיימא, אמנם תלמידיו שהם כבניו, הקימו כולל אברכים על שמו, "ברכת ששון": כולל "אשמורת הבוקר", לקריאת כל ספר התהילים בליל שבת קודש לפנות בוקר, וכולל "יום שישי" ללימוד כל ששה סדרי משנה על הסדר. (לתרומות צלצלו 054-8413979).

מוסדות "תורה וחסד"
ברכת ששון
ר' ששון ששון זצ"ל

סגולה בדוקה לרפואה שלימה

ממון בעל "החפץ חיים" זיע"א

הר"ר ששון ששון זצ"ל

י"ח כיכרות חלות א' לחם

עבור תלמידי חכמים ומשפחות ברוכות לזרע

כסובא בספר מוסדיו החפץ חיים עמוד י"ז חלק א'
פני שחזר בו ר' אריה לייב הכהן זצוק"ל זה לשונו:
"סיפורי לי אביר ד'ל בנקיט' שמענו לא שאלו בשום פעם
"חפץ חיים" כשנרדפה אותו, אם נחלה מי מביתו, יענה אבי
לחם "פז" (מסוקל חס"י) לחם לעמים הוא עולה בעליה
והתפלל וס' תפילה מנחה."

כל התורם, יזכה שאברכי הקהל
יביארו את שמו לרפואה והצלחה

לתרומות: 054-8413979

הצלחה ברוחניות ובשמיות וזיווג הגון
לשחרר ש' בן זהבה
ברכה והצלחה
לאודיה בת זהבה

העלון מוקדש לע"י
יוסף בנימין בן מלכה
נלב"ע ו' ניסן תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

רפואה שלימה
לדינה רוחמה בת עפיה
לאהרון בן יפה

מדריך להכשרה ומטבח לססח

מדיה כלים ניקוי יסודי, ונכון להפעיל את המכונה ללא כלים בשטיפה ברוחץ עם חומרי ניקוי.

מקור יסודי.

שלחנות אם הם מכוסים במיד במפה - נקיון בלבד. אם אוכלים בלי הפסק מפה - עירוי מים ורוחץ יסודי מהאש, ואם חושש שיתקלקל, ישתמש בהם בפסח על ידי מפה.

מטבח בשר פירוק המטבח, ניקוי יסודי בחורים ובסדקים, הכנסת כל החלקים למים רותחים שעל האש. רצוי לחשוט "ליבון" לחלק המנוקב בנקבים דקים.

שיניים תותבות ניקוי היטב שלא יאחר בהם שום חשש חמץ, וטוב לערוט עליהם מים ורוחץ מהמים.

סיירי בישול כולל המכסים, סיר לחץ כולל הגומי שבכיסוי, מחבת שמטגנים עם שמן הכנסה למים ורוחץ שעל האש.

א. לפני ההכשרה יש לנקות את המטבח וכלי היטב שלא יאחר שום חשש חמץ.

ב. לפני ההגעה צריך לרוחץ ולשפשף היטב את כלי החמץ לנקותם מכל לכלוך וחלודה.

שיש וכיורים עירוי מים רותחים ישירות מתוך הכלי שהיה מונח על האש. ונכון לערוט שלשה פעמים. או ציפוי בנייר כסף עבה.

כיריים גז צריך ל"ה געיל" = ה כ נ ס ת הכלי לתוך מים רותחים בעודם מונחים על האש]

את הברזל שמניחים עליו את הסירים ומקום יציאת ההלכה.

תנור אפייה ניקוי היטב של התנור מחמץ, המתנה 24 שעות מהשימוש האחרון בחמץ, הסקת התנור בחום הכי גבוה למשך שעה או יותר.

תבניות וסיר אפייה, שיפודים לצליה "ליבון" = הבערת הכלי באש עד שיהיו ניצוצות של אש ניתזין מהכלי. במקרה והם יתקלקלו ב"ליבון" - יש לקנות חדשים לפסח.

פלטת חשמלית עירוי מים רותחים ישירות מהאש, או ציפוי בנייר כסף עבה.

מיקרוגל ביתי להרתח מים עם חומר ניקוי במשך מספר דקות, עד שדפנות המיקרוגל יספגו את האדים. ונכון להשתמש בפסח רק באמצעות כלים סגורים.

לעילוי נשמת שמואל (בן דוד) בן מורכרי דבורה ז"ל נלב"ע כ"ב אייר התשע"א ת.נ.צ.ב.ה.

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כותב בהמלצות לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות!

ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

חדש! "אור עליון" להיט של ספר

אקסוזאלי מושך מרחק

מחזק מוחסי מוח

מאמרי יהדות • הוכחות ליהדות וארכיאולוגיה • סיפורים • אסטרולוגיה ע"פ היהדות והקבלה • סגולות • גורלות אחיחול לפתרון שאלות בחיים.

להשגת הספר צלצלו 054-8486662

(לקונים מעל 10 ספרים תינתן הנחה משמעותית)

מהו הסדר של "ליל הסדר"?

כדי לזכור כיצד לערוך את "ליל הסדר" נתן רש"י (מחזור ויטרי סימן סה) סימנים לכל הפעולות הנעשות ב"ליל הסדר". הנה הם לפניכם עם הסבר קצר.

קידוש = קידוש

בגמר הקידוש שותים את היין או המיץ ענבים בהיסבה (=נטייה לצד שמאל). זו הכוונה הראשונה מארבע כוסות.

ברכת "על נטילת ידיים"

ברכת "על נטילת ידיים"

מוציא = ברכת "המוציא"

ברכת "המוציא"

מצה = ברכת "על אכילת מצה"

ברכת "על אכילת מצה"

יש לאכול 60 גרם מצה בהיסבה, ולמי שקשה די באכילת 30 גרם מצה.

צריך לאכול מצות עבודת יד דווקא (לא מצות מכונה).

הטעם לאכילת המצה, משום שלא הספיק בצקם של אבותינו לתפוח בצאתם ממצרים, מאחר שגורשו ממצרים.

מרחץ = אכילת ירק מר

יש לאכול כזית (30 גרם) מרור.

הספרדים נוהגים לאכול חסה, והאשכנזים נוהגים לאכול כרית.

חובה לקחת חסה (וכרפס) הגדילה בגידול מיוחד ללא תולעים, כנוון: גוש קטין וכדומה.

את המרור טובלים בחרוסת, אמנם אין להרבות בחרוסת כדי שלא יתבטל טעם המרירות של המרור.

ומברכים לפני אכילת המרור "על אכילת מרור".

הטעם לאכילת המרור, זכר שמיררו המצריים את חיי אבותינו במצרים.

והטעם לאכילת החרוסת, זכר לטיט שעבדו בני ישראל במצרים.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

קידוש = קידוש

בגמר הקידוש שותים את היין או המיץ ענבים בהיסבה (=נטייה לצד שמאל). זו הכוונה הראשונה מארבע כוסות.

ברכת "על נטילת ידיים"

ברכת "על נטילת ידיים"

מוציא = ברכת "המוציא"

ברכת "המוציא"

מצה = ברכת "על אכילת מצה"

ברכת "על אכילת מצה"

יש לאכול 60 גרם מצה בהיסבה, ולמי שקשה די באכילת 30 גרם מצה.

צריך לאכול מצות עבודת יד דווקא (לא מצות מכונה).

הטעם לאכילת המצה, משום שלא הספיק בצקם של אבותינו לתפוח בצאתם ממצרים, מאחר שגורשו ממצרים.

הטעם לאכילת המצה, משום שלא הספיק בצקם של אבותינו לתפוח בצאתם ממצרים, מאחר שגורשו ממצרים.

מרחץ = אכילת ירק מר

יש לאכול כזית (30 גרם) מרור.

הספרדים נוהגים לאכול חסה, והאשכנזים נוהגים לאכול כרית.

חובה לקחת חסה (וכרפס) הגדילה בגידול מיוחד ללא תולעים, כנוון: גוש קטין וכדומה.

את המרור טובלים בחרוסת, אמנם אין להרבות בחרוסת כדי שלא יתבטל טעם המרירות של המרור.

ומברכים לפני אכילת המרור "על אכילת מרור".

הטעם לאכילת המרור, זכר שמיררו המצריים את חיי אבותינו במצרים.

והטעם לאכילת החרוסת, זכר לטיט שעבדו בני ישראל במצרים.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

על כוס זו.

פוחך = אכילת המצה והמרור

כשהם כרוכים יחד

כורכים יחד 30 גרם מצה עבודת יד

ו30 גרם מרור, מטבילים את הכל בחרוסת, אומרים "מצה ומרור בלא

הרצאות וחוגי בית

המעוניינים בהרצאות מרתקות במקום מגוריהם מפי הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר ליהדות

באתר הידברות וכותב העלון שבידכם מוזמנים להתקשר: 054-8486661 אחרי השעה 16:00